

Afgiftekantoor
1700 Dilbeek 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS

4e trimester 1998
2e jaargang nr. 4

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 Dilbeek 1
2/2788

Itterbeek, november 1998.

Best vrienden van Freddy,

De tijd vliegt ongelooflijk snel. Het is alsof Freddy hier pas gisteren, kort na zijn verlof, de deur uitging, terug naar zijn geliefde "Sitio" in Alagoinhas, bij zijn jeugdige beschermelingen.

Uit één van zijn jongste brieven blijkt hoezeer het weerzien hem ontroerde en hoe innig hij zich verbonden voelt met de mensen, en dan vooral de kinderen van Bahia.

In dit subtropisch gebied van het zuidelijk halfrond is het nu hoogzomer en begint voor de schoolkinderen met Kerstmis de grote vakantie.

De dagelijkse beslommeringen worden er voor Freddy en zijn personeel niet minder om.

Zoals je wel weet is Bahia één van de armste onder de 27 staten die samen Brazilië vormen. Om de dreigende economische crisis af te wenden wordt ook hier op alle budgetten bespaard. Het blijft dus maar afwachten, of na de recente verkiezingen, de staatssubsidies en de onderwijstoelagen onaangeroerd blijven.

Freddy kan en zal niet dulden dat zijn beschermelingen het hoogstnodige moeten missen, omdat de nationale economie moet overeind geholpen worden en zal alles doen wat in zijn macht ligt om dit te verhinderen.

Maar ook wij hebben in deze situatie onze eigen verantwoordelijkheid op te nemen ten opzichte van Freddy's kinderen.

Daarom vragen we je met aandrang om rond Kerstdag iets meer af te staan van de betrekkelijke overvloed waarvan we hier allemaal genieten.

In naam van de kinderen van Freddy danken we je bij voorbaat van ganser harte!

De Redactie.

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 422-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 2 december 1998

Beste vrienden allemaal,

Ja, haast ongelooflijk en toch waar. Het is weeral het laatste boekje van dit werkjaar... weerom Kerst- en Nieuwjaarstijd.

“Kinderarbeid bekleedt een belangrijke plaats binnen de Braziliaanse realiteit” zo luidde de conclusie van een driedaagse ontmoeting van sociale assistenten aan de universiteit van Rio. Volgens statistieken en onderzoeken, zowel van officiële bronnen als van de katholieke kerk en van het vormingsinstituut “José de Castro” zijn 11% van de loontrekkenden in Brazilië kinderen en tieners tussen de 6 en 17 jaar.

Op het land werken 59% van de vijf- tot zeventienjarigen meer dan 40 uren per week. 42% van de kinderen in het binnenland gaat niet naar school. En zo is elke vierde “suikerrietarbeider” in de staat Pernambuco een kind of tiener tussen de 4 en 16 jaar.

In de stad Franca (binnenland van de staat Sao Paulo) werken er 60% van de kinderen tussen 7 en 13 jaar in de schoenfabrieken waar ze willens nillens in aanraking komen met allerhande gevaarlijke en giftige producten.

En toch! “Kinderen zijn de toekomst van een land.” Vandaar voor ons de blijvende uitdaging: -begeleiding – opvang – studiemogelijkheid – menswording – en daaraan willen wij, met jullie hulp, verder bouwen.

Bij ons is het hier nu weer zomer en daarom heel warm. Het is zweten geblazen en als ik de mensen hier zie werken en zwoegen, 8 uur per dag, dan doe ik mijn hoed voor hen af en zeg: “Proficiat!” Ja, ook de Braziliaan is zeker geen luiaard; het is een harde werker, op zijn manier en op zijn ritme. Langzaam heeft hij op het einde van de dag meer verricht dan wij, want wij moeten te veel rusten om weer op adem te komen. Het is een moderne uitgave van het verhaal van de haas en de schildpad.

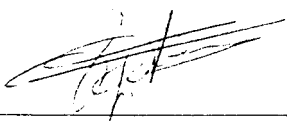
Ondertussen is het laatste bouwproject klaar. De kapel staat er. Ze werd ingewijd en ingehuldigd door de bisschop op 26 november jl. De kinderen waren de gelukkigsten. Ze hebben gevierd, gezongen en gebeden dat de stukken eraf vlogen. Deze maand (december) werden er een 20-tal gedoopt, die ook hun 1ste communie deden. Het was tof! Vooral omdat het nu in “hun” kapel was met “hun” nonkel pastoor.

We hebben in de “gezinsvervangende” woningen ook volk bij gekregen. Het is een tweeling van 3 maand en nog 2 jongetjes van 2 en 3 jaar en tenslotte nog een meisje van 4. Dus weer leven in de brouwerij...

Ik wil jullie nog van harte een zalige Kersttijd toewensen en ook een gelukkig en beter nieuw jaar!

Tot later!

Freddy

Priester Freddy Goven - Alagoinhas.
Bahia - Brazilië.

PASTORAL DO MENOR DE ALAGOINHAS: Entidade Civil, filantrópica e beneficente ao menor. Estatutos publicados no D.O./BA de 21 e 22/01/89, sob número AG 0673 e de 04/08/94, sob número SED 1926. - Reconhecida de Utilidade Pública Municipal pela Lei nº 822/88 de 02/12/88, Utilidade Pública Estadual em 22/11/95, pela Lei nº 6.925 de 22/11/95 e publicado no D.O./BA de 23/11/95 e de Utilidade Pública Federal pelo decreto presidencial de 30/06/97 (Art.1º - XII) - Registrada no CNAS em data de 14/06/96 pelo processo 23013.802259/90 - 90, no CMDCA de Alagoinhas-BA, sob nº1994/1 e no CMAS de Alagoinhas-BA, sob nº 002/96. Cadastrada no CECA-BA sob nº 07/97 de 12/06/97.

Uittreksel uit een schrijven van Freddy van einde oktober jl.

Goede Vrienden,

Ja, het is eigenlijk niet te geloven en toch zijn er weerom 3 maanden sinds mijn verlof....

.....Het weerzien met de kinderen was formidabel....Fantastisch maar vooral ontroerend. Het was een gekrioel en een geroep: Tio Freddy esta novo um casa (nonkel Freddy is terug thuis). Iedereen had iets te vertellen en ik ging zeker nooit meer weg... Ik had wel 20 armen nodig om iedereen te kunnen omhelzen, 20 ogen om alles te kunnen zien wat zij voor mij gemaakt hadden, 20 voeten om naar al hun werken te gaan kijken in de klaslokalen, 20 oren vooral om te luisteren naar hun dromen en verwachtingen. De reis had zijn sporen nagelaten en aan de ontvangst kwam geen einde... Toch bedankte ik de Heer die avond voor zoveel liefde, voor zoveel schoon.

Op de parochie en de 9 bijkapellen is alles perfect verlopen. Mijn zusters met de verantwoordelijke leken hebben alles buitengewoon goed gedaan. Het zijn echte bijbelmensen, met veel gebedsgroepen. Ook daar was vooral vreugde omdat ik terug was.

Verder gaat hier alles zeker niet beter, de uitbuiting neemt toe.

Na de grote teleurstelling bij de wereldbeker voetbal, werd direct daarna heel Brasil opgewarmd voor de verkiezingen. Meer dan de helft van de kiezers moesten elektronisch stemmen, de meesten zijn analfabeten en wisten zelfs niet op welke knop er moest gedrukt worden.

Fernando Enrique Cardoso heeft het weer gehaald... Treurig om zien hoe de neoliberalen het nog eens vier jaar voor het zeggen zullen hebben, dankzij de stemmen van hen die er het meest zullen onder lijden.

Ondertussen is het hier uiteindelijk ook beginnen regenen; het is een ware zegen, want nog nooit had ik zo'n droogteperiode meegemaakt.

Er wordt geplant en gezaaid, ook hier op de "Sitio" en gehoopt op een goede oogst. Want, zoals onze mensen hier zeggen: "de hoop is het laatste dat sterft".....

Ook in mijn en in uw leven, in het leven van zovele vrienden. Daarom ook kan ik bewust blijven zeggen, dank voor alles wat ik bij jullie mocht ondervinden gedurende mijn verlof!

Ik blijf uw vriend missionaris.

Abraços.... Freddy

EEN SNUIFJE BRAZILIAANSE GESCHIEDENIS

Brazilië is een federale statenbond met 26 staten en één federaal district. Met zijn lange geschiedenis van keizers en dictators heeft het land nog niet veel presidenten gekozen. De eerste die na bijna 30 jaar dictatuur in 1989 echt verkozen werd, was Fernando Collor do Mello, die echter na een opzienbarend corruptieschandaal van de politieke scène verdween. Hij werd opgevolgd door de universiteitsprofessor Fernando Henrique Cardoso, die gedurende zijn vierjarige ambtsperiode een rigoureuze neoliberale politiek voerde en Brazilië van de veertiende plaats in de wereldeconomie naar de achtste plaats wist op te werken.

Hij is en blijft vooral bekend als de vader van het "Real-plan" waardoor het land verlost werd van een chronische galoperende inflatie en een stabiele dollargebonden munt kreeg. De daling van de export als gevolg van de stabilisering van de munt leidde echter tot verhoogde werkloosheid en ondanks stijgende buitenlandse investeringen nam de brede kloof tussen arm en rijk nog toe.

De recente internationale crisis in Rusland en Oost-Azië zorgde inmiddels in Brazilië voor een rampzalige kapitaalvlucht, waarbij dagelijks bijna één miljard dollar uit de valuta-reserve verdween.

Met deze stand van zaken nam de uittrekkende president het bij de verkiezingen van 4 oktober jl. op tegen de socialistische oppositieleider, Lula da Silva. Het pleit werd reeds in de eerste ronde beslecht; President Fernando Henrique Cardoso versloeg zijn rivaal met een score van 50,42 % tegen 34,86 %. Een derde kandidaat, ex-minister van financiën, Ciro Gomes haalde slechts 11 %.

Als dringende prioriteit komen nu de harde besparingen die het I.M.F. als voorwaarde oplegt om een lening van de Wereldbank van 35 miljard dollar mogelijk te maken.

Met de gevolgen voor de man in de straat houdt voorlopig niemand rekening....

REFORMA AGRARIA, een succes of een flop?

Is de jongste landhervorming te beschouwen als een succesverhaal van de herkozen president, of hoort ze veeleer bij de beschamende mislukkingen van zijn beleid? Voor de president is alles klaar en duidelijk: gedurende de afgelopen vier jaar werd er grond herverdeeld aan 213.000 families. Dit is een absoluut record, vermits de verschillende opeenvolgende regeringen in de loop van de laatste 30 jaar er slechts in slaagden 410.000 gezinnen een stukje grond te bezorgen.

"Dit zijn louter leugens" beweert de beweging van de landloze boeren (Movimento dos Sem Terra). "Ruim geschat kregen slechts 100.000 families een lapje grond. De regering dikt haar gunstige balans flink aan, door een groot aantal regularisaties van schenkingen van de vorige regeringen in haar eigen cijfers op te nemen", beweert Jao Pedro Stedil, voorzitter van het MST.

Volgens het MST is de landherverdeling in de eerste plaats het gevolg van de aanhoudende druk, de aanhoudende protestmarsen en de voortdurende bezettingen door de georganiseerde landloze boeren en niet zozeer van de politieke maatregelen van de regering.

Dit standpunt wordt ook door de katholieke bisschoppen gedeeld.

Vier miljoen gezinnen hebben nog altijd geen lapje grond om te bewerken en aldus door eigen middelen te overleven. De vooruitzichten van deze armsten onder de armen worden nog versomberd door het feit dat het ministerie van landhervorming het met 8,4 % (180 miljoen dollar) minder moet stellen dan vorig jaar. De bedoeling om in 1999 opnieuw honderdduizend gezinnen een lapje grond toe te wijzen wordt hierdoor zwaar gehypothekeerd. Voor de betrokken kandidaten blijft het een bang afwachten....

(vrij vertaald naar een bericht uit "Le Monde" van 3-4/10/98)

WIE IS DE HUIDIGE BRAZILIAANSE PRESIDENT?

Fernando Enrique Cardoso werd geboren op 18 juni 1931 in Rio de Janeiro. Hij studeerde sociologie in Sao Paulo en Parijs en doceerde ontwikkelingsproblematiek in Chili, Argentinië, Mexico en Frankrijk. In 1963 werd hij hoogleraar sociologie in Sao Paulo, waar hij in 1968 de leerstoel politieke wetenschappen toegewezen kreeg. Met zijn "afhankelijkheidstheorie" kwam hij in botsing met het toenmalig militair bewind (1964-1985) en verkoos uit te wijken naar het buitenland, waar hij de stelling verdedigde dat de oorzaak van de armoede en onderontwikkeling in de derde wereld dient gezocht bij de uitbuiting door kolonialisatie en door het neokolonialisme van de internationale concerns uit de ontwikkelde landen.

In 1982 was Cardoso medestichter van de PMDB (Partij van de Democratische Beweging van Brazilië) en deed in 1983 zijn intrede in de senaat, als verkozene van de staat Sao Paulo. In 1987 stichtte hij dan de PSDB (Sociaal Democratische Partij van Brazilië) waarvan hij in 1988 voorzitter werd.

In mei 1993 werd Cardoso minister van Financiën in de regering Franco. Als dusdanig lanceerde hij begin 1994 het "Plano Real" en maakte hiermee een einde aan een vliegende inflatie van meer dan 50% per maand, door o.m. de omschakeling op de nieuwe munt: de "Real", die meteen gekoppeld werd aan de Amerikaanse dollar. Deze succesvolle operatie bezorgde hem een klinkende overwinning op zijn rivaal Lula da Silva (54%) bij de presidentsverkiezingen van oktober 1994.

Van links gezind academicus heeft president Cardoso zich ontwikkeld tot neoliberal econoom, wiens beleid hoofdzakelijk stoelt op toevloed van nieuw (buitenlands) kapitaal. Tot voor de ineenstorting van de Russische economie en de Aziatische beurscrisis bleef de Braziliaanse munt verbazend stabiel. Geheel onverwacht zorgde de internationale crisis dan plots voor een kapitaalvlucht van bijna dagelijks één miljard dollar uit de valuta-reserve. Het kiezerskorps schonk hem hoe dan ook zijn vertrouwen en beloofde zijn orthodox stabiliseringsbeleid met herverkiezing in de eerste ronde van de presidentsverkiezingen in oktober jl.

Onmiddellijk na zijn overwinning heeft de zichzelf opvolgende president aangekondigd dat hij in versneld tempo nieuwe maatregelen zal treffen, om het huidig begrotingstekort (ca. 8%) drastisch te verminderen en aldus de afglijdende Real te redden.

De meeste ontwikkelingshulpverleners in Brazilië vrezen, dat deze politiek de schuchtere verbeteringen van de laatste jaren het lot van de verarmde bevolkingsgroepen eens te meer voor een lange periode zal verlammen en dat alleen de bezittende klasse er wel zal bij varen....

NA DE BRAZILIAANSE PRESIDENTSVERKIEZINGEN

Op zondag 4 oktober ll. gingen zo'n 106 miljoen Brazilianen naar de stembus om een nieuwe president, een nieuw Congres (Parlement en Senaat) en nieuwe deelstaatgouverneurs te kiezen.

De beurzen van Sao Paulo en Rio de Janeiro, de belangrijkste financiële centra van het land, waren de weken voor de verkiezingen sterk gedaald en de internationale speculanten waren bezig hun kapitaal naar het buitenland te versassen. Het gevaar bestond dat Brazilië dezelfde weg zou opgaan als Mexico in december 1994, toen de maxi devaluatie van de Peso dat land in een financiële en economische chaos stortte.

De inzet van deze verkiezingen was dan ook: zou de Real door de financiële crisisgolven weggespoeld worden of niet?

De mensen die heimwee hebben naar het tijdperk voor de Real met een elke dag devaluerende munt en een hollende inflatie zijn op één hand te tellen. Zo werd de inhoud van de kiescampagne vooral bepaald door een internationaal thema eerder dan door nationale problemen.

De uitslag van de stembusgang was dus geen enkele verrassing. Cardoso werd reeds in de eerste ronde met een absolute meerderheid verkozen als president. Hier in Bahia wonnen de kandidaten van "l'Animal politique" Antonio Carlos Magalhães overtuigend. Deze man monopoliseert al enkele decennia het politieke leven in Bahia. Sinds 2 jaar is hij ook voorzitter van de Senaat in Brasilia en dus de sterke man achter de schermen van de regering Cardoso. Zijn rechts-liberale PFL is de belichaming van het neoliberalisme.

Hoe moet het nu verder met nog eens 4 jaar FHC? De ingeslagen weg lijkt duidelijk, er is geen plaats voor een zijweg of een omleiding. Alles staat nu in het teken van het redden van de stabiliteit van de nationale munt en het financiële systeem.

Enkele weken na de verkiezingen kondigde de regering haar begroting voor 1999 aan, inclusief bezuinigingsplan en economische noodmaatregelen. Zo zal er ook weer sterk bezuinigd worden op gezondheid, onderwijs en andere sociale sectoren. Een belasting op grote vermogens zoals wel eens gefluisterd werd dat die er zou komen, blijft uit. Trouwens in een land waar belastingontduiking naast voetbal een nationale sport is, zou het allemaal niet veel uitmaken. Op papier heeft Brazilië een degelijk belastingssysteem, maar in de praktijk wordt er zoveel gesjoemeld en ontdoken en zo weinig gecontroleerd dat er door de rijken weinig of geen belastingen worden betaald. Wie wel betaalt, zijn de loontrekkenden... En daarmee zijn we ook aanbeland bij één van de grootste kwalen van dit land: de geïnstitutionaliseerde corruptie, de maffia die geïnstalleerd is in de schoot van de openbare machtscentra. Hier heeft 4 jaar Cardoso nog niets kunnen of willen veranderen.

Er is geld in Brazilië, het komt alleen niet tot bij de grote meerderheid van het volk, het "gewone volk". Aanvankelijk profiteerde dit volk wel van de onder controle gebrachte inflatie en van de gestabiliseerde munt, maar sinds enkele jaren is dit relatief gunstige effect uitgewerkt.

De kloof tussen arm en rijk neemt opnieuw toe, en dit is in een land dat door de Wereldbank aangeschreven staat als het land met de meest onrechtvaardige inkomensverdeling van de wereld. Zo zou volgens diezelfde bron de 10 % rijkste laag van de bevolking 47 % van de nationale inkomens opstrijken (in vergelijking: in de rijke industriële landen van Europa is dat ongeveer 15 %). Zolang aan deze fundamentele problemen niet gewerkt wordt, zal en kan er niet veel veranderen voor de ongeveer 30 % armen hier in dit land. Economische groei alleen is niet voldoende, er moeten ook mechanismen geschapen worden waardoor deze groei kan doorsijpelen naar beneden.

Maar waarschijnlijk past dit niet binnen de alles overheersende logica van het huidige neoliberalisme, die alles overlaat aan de alles regelende onzichtbare hand van de vrije markt. Jammer dat ook de gunstige effecten van deze hand voor de meerderheid van de bevolking zo onzichtbaar zijn

Guy De Nocker,
Alagoinhas, 20/11/98

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor zijn straatkinderenproject "Pastoral do Menor" in Alagoinhas zijn steeds meer dan welkom.

Het kan best via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening 000-0173311-69 van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende mededeling: **PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.**

Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens 1.000 Fr. bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL